

LA GESTIÓ DE LA IMMIGRACIÓ

El Tribunal de la UE qüestiona els tests per obtenir la nacionalitat

► L'advocat general els veu legals però diu que no es pot exigir que s'aprovin

► Gallardón va anunciar un reglament de la prova a Espanya, encara pendent

MONTSE MARTÍNEZ // BRUSSEL·LES
TONI SUST // BARCELONA

No es pot obligar un ciutadà extracomunitari que disposa de l'estatut de resident de llarga durada (més de cinc anys) en un país de la Unió Europea a aprovar un examen d'integració. Aquesta és la posició defensada per l'advocat general del Tribunal de Justícia de la Unió Europea –equiparable al fiscal– en el cas plantejat per dues ciutadanes residents als Països Baixos, a l'entendre que aquest requeriment obligatori és «contrari al principi de proporcionalitat». Si bé és en última instància el tribunal el que ha de pronunciar-se, la posició de l'advocat general és la que, en la majoria dels casos, sol mantenir-se.

Dues ciutadanes, una nord-americana i una altra neozelandesa, residents als Països Baixos, van recórrer a la justícia al ser obligades a realitzar un examen sobre les seves nocions de neerlandès i els seus coneixements bàsics de la societat holandesa. L'advocat general ha atès els seus plantejaments a l'entendre que acreditar la integració, sigui quina sigui la fórmula escollida per cada país, no pot ser mai

ARXIU / GUILLERMO MOLINER

► Cues d'estrangers per aconseguir la regularització a l'oficina del passeig de Sant Joan de Barcelona.

Interior diu que estudiarà la sentència que anul·la part del reglament dels CIE

► El Ministeri de l'Interior estudiarà la sentència emesa pel Tribunal Suprem que anul·la part del reglament dels centres d'internament per a estrangers aprovat pel Govern. En concret, el Suprem anul·la la possibilitat d'ingressar diverses vegades als CIE i també diu que s'ha de garantir allotjament sepa-

rat per a les famílies amb fills per tal de garantir la seva intimitat, entre altres aspectes.

► Fonts d'Interior van declarar a Europa Press que la sentència, aprovada per majoria al ple de la sala tercera del tribunal, serà analitzada una vegada es publiqui.

un requisit obligatori per mantenir l'estatut de resident de llarga durada.

Si bé els països receptors poden establir mesures d'integració, segons l'advocat general, «un examen obligatori de l'idioma o de la societat no contribueix a aconseguir l'objectiu de les mesures d'integració». «Imposar l'obligació de realitzar un examen d'integració adverteix la mateixa essència de les mesures d'integració, que haurien de promoure la socialització en lloc d'establir requisits de qualifi-

cació», afegeix l'advocat general. A més a més, per a l'advocat general del tribunal europeu no hi ha dubte que una persona que viu des de fa temps en un Estat determinat ha teixit «forçosament» una xarxa de vincles d'integració a través de la família, la feina, les aficions o la vida veïnal.

La posició de l'advocat general afecta Espanya, on fa un any i mig que els exàmens d'integració es fan a tots els registres civils, recorda Ferran Rofin, advocat de la Fundació Comtal i membre de la comissió d'immigració d'Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS). «Fa dos anys van començar els tests, en alguns registres sí i en altres no. Des de fa un any i mig es fa en tots», explica.

Fins ara, un jutge formula entre 10 i 15 preguntes al candidat a obtenir la nacionalitat, una persona que ha d'atorar 10 anys de residència al país (a Espanya són dos si el candidat és sud-americà), acreditar mitjans econòmics i no tenir antecedents penals. Rofin diu que sovint és un funcionari el que formula les preguntes. En tot cas, proliferen els casos en què no respondre a aquestes qüestions comporta no aconseguir la nacionalitat. Va passar amb un discapacitat que no coneixia el president del Govern, Mariano Rajoy.

Rofin considera que hi ha una gran confusió en aquesta qüestió: «Es confon el concepte de cultura amb el d'integració. Les preguntes no serveixen per acreditar la integració. Saber qui és el president de Galícia no demostra que algú està integrat. Ho demostra més que domini l'idioma, per exemple».

EL PLA DE JUSTÍCIA // Sota el mandat de l'exministre Alberto Ruiz-Gallardón, Justícia va anunciar que elaboraria un reglament i un temari recollit en un llibre sobre la prova, que en endavant tutelaria l'Instituto Cervantes. Han passat vuit mesos i no hi ha notícia que el reglament hagi estat redactat. Potser arriba massa tard. ≡

SENTÈNCIA PER UN SUCCÉS DEL 2009

Absolts 4 policies per la mort d'un noi a Terrassa

► El veredicté diu que no hi ha proves que la víctima caigués per una bufetada

EL PERIÓDICO
BARCELONA

L'Audiència de Barcelona ha absolt els quatre policies locals acusats d'agredir i causar la mort del noi Jonathan Carrillo a Terrassa el 2009, així com els sanitaris que el van atendre. La fiscalia demanava penes de fins a quatre anys de presó per als agents i per a dos metges i un infermer. Durant el judici no

ha quedat provat que la causa de la caiguda de la víctima, èbria, fos deguda al fet que un dels agents li pegués una bufetada, com sostenia l'acusació. Així mateix, la sentència rebutja que els sanitaris actuessin de forma negligent perquè no van ser informats del cop que la víctima s'havia donat al cap.

La mort del noi va passar el 16 d'octubre del 2009, hores després d'ingressar al servei d'urgències de l'Hospital Mútua de Terrassa, que va tractar el seu cas com una mera intoxicació etílica, sense practicar-li les proves que haurien detectat la lesió

ACN / GUILLEM SÀNCHEZ

► Els quatre policies jutjats, durant la vista oral.

mortal que tenia al cap.

Ara, l'audiència ha absolt els policies per considerar que no hi ha proves que el principal acusat li donés una forta bufetada que el deixés semiinconscient. La sentència as-

senyala que els testimonis dels fets estaven massa lluny per apreciar el presumpte cop i subratlla que la víctima estava sota els efectes de l'alcohol. Els acusats havien manifestat que el noi va perdre l'equilibri i

va caure a terra, encara que el fiscal i l'acusació particular havien apuntat que un dels policies li va donar una bufetada.

El fiscal també va acusar per presumpte homicidi imprudent tres sanitaris que van atendre el noi al servei d'urgències de l'Hospital Mútua de Terrassa, on la víctima va ser traslladada i on va morir hores després, perquè, segons la seva versió, no li van fer les proves adequades a les lesions que presentava. En canvi, l'advocat de la família va exculpar els facultatius.

La sentència assenyala que els sanitaris no van actuar de manera negligent perquè no podien preveure les greus conseqüències del cop, i van donar més importància a l'estat etílic del noi que al cop. Respecte als policies, el jutge considera que no van alertar els sanitaris de la gravetat del cop perquè ells mateixos no hovan considerat tan important, «amb independència del motiu de la caiguda». ≡